

когато биле прихождала дръгът нѣкой Бѣлка да га
нѣкоиж Свѣж, гонилъ го и той вѣдно съ Кѣчета-та.
Временѧ когито не билъ могътъ Кѣчета-та да пристига
Бѣлка-а и за това сѧ билъ врашали, той Отходи
слѣдътъ нѣго до гдѣто го пристигне, и като Бѣлка
сопричастъ и той Отъ лѣка-а, и настѣнѣ пакъ сѧ
шали. А коли нѣкогда не билъ прихождала нѣкой
Отъ вѣнъ да грабне нѣкоиж Свѣж, а той скрыш
оудавалъ нѣкоиж, и съ нѣжъ гоциавалъ и Кѣчета-та
когато Свѣчаръ-а го сапикасалъ, и раздѣлилъ каквѣ
билъ, зѣлъ та го Свѣксилъ Отъ єдинъ дѣрвѣ и го оу-

Басна-та Свѣвлѣка: че лѣкаво естество дѣбръ;
нѣхрани. Сиречь лѣкавъ человѣкъ дѣбръ оумъ въ
не дѣржъ.

Лѣвъ-а и Бѣлка-а. 72.

Лѣвъ-а оустанѣлъ, и лежалъ болѣнъ въ єдинъ пе-
дошлѣ да посѣтѣтъ Царь-а си сѣчки-тѣ добытъ
Свѣнъ Лисицъ-тѣ. Бѣлка-а намѣрилъ врѣмѣ, и оу-
валилъ прѣдъ Лѣвъ-а Лисицата, че не билъ щѣла да знѣ-
ницио властитель-а наѣдъ сѣчки-тѣ тѣхъ добытци, и
това нити на посѣщеніе дошлѣ. Въ това врѣмѣ до-
Лисица-та, и чѣла само послѣдни-тѣ дѣмы Отъ Бѣ-
Лѣвъ-а като ижъ видѣлъ, начналъ да рѣжѣ срѣщо
тиѣа и спросила врѣмѣ да сѧ оупрѣви, и реклѣ:
Отъ събранны-тѣ тѣка принесла е толикъ поземъ,
кото извѣ, коато съмъ Свѣколиля врѣтъ, и съмъ рѣ-
тиала за цѣльбѣ заради тѣбе и наѣчила съмъ сѧ;
нѣже Лѣвъ-а тѣтаки повелѣлъ да каже лѣкъ-а: тиѣа
ако Сдерешъ єдинъ Бѣлка жиѣ, и навлѣчешъ тѣпъ
жъ-тѣ мъ. И понеже Бѣлка-а лежалъ така Сдрани,
ца-та сѧ засмѣяла и реклѣ: така, нетрѣба да подшавашъ
сподаръ-а на гнѣвъ и враждѣ, но на крѣостѣ и человѣко-